

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **Ing. J. L.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Ústí nad Labem**, se sídlem Národního odboje 1274, Ústí nad Labem, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, o podjatosti soudců senátu 15 A Krajského soudu v Ústí nad Labem,

t a k t o:

- I. Soudci správního úseku Krajského soudu v Ústí nad Labem Mgr. Václav Trajer, JUDr. Petr Černý, Ph.D. a JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. **j s o u v y l o u č e n í** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 15 A 18/2014.
- II. Věc vedená u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 15 A 18/2014 **s e p ř i k á z u j e** Krajskému soudu v Praze k projednání a rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se žalobou podanou dne 23. 4. 2014 domáhá ochrany proti nečinnosti správního orgánu – Krajského soudu v Ústí nad Labem, který oproti žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, žalobci neposkytl požadované informace ze správního soudnictví.

Krajský soud v Ústí nad Labem následně spis vedený pod sp. zn. 15 A 18/2014 předložil dne 14. 5. 2014 Nejvyššímu správnímu soudu s tím, že žalobce se domáhá ochrany proti nečinnosti tohoto krajského soudu a soudci senátu 15 A se považují ve věci za podjaté. Předkládající soud současně se spisem předložil vyjádření účastníků řízení k otázce případného přikázání věci jinému krajskému soudu pro vyloučení soudců specializovaného senátu podle § 9 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., s. ř. s.

K výroku I.:

Podle § 8 odst. 1 věta první a třetí s. ř. s. „*soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti,*

kteří spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech“.

Institut podjatosti a vyloučení soudce je třeba zkoumat ve vztahu určité konkrétní věci a pouze ve vztahu k této konkrétní věci; k účastníkům či k jejich zástupcům je podle normy § 8 odst. 1 věty první s. ř. s. třeba zkoumat poměr soudce, který má věc projednat a rozhodnout. Lze-li mít důvodné pochybnosti o jeho nepodjatosti, je třeba daného soudce z projednávání a rozhodnutí věci vyloučit.

Poměr soudce k věci je ve smyslu citovaného ustanovení třeba chápat jako přímý zájem soudce na daném řízení, zejména na jeho výsledku. V projednávané věci, v níž se žalobce domáhá poskytnutí informací daného soudu na úseku správního soudnictví, se jedná o případ, kdy by měl soud přezkoumávat postup vlastního předsedy, resp. jiného příslušného orgánu vykonávajícího státní správu soudu, který u daného soudu působí. V daném případě proto lze dovozovat, že žalobu by projednávali ti soudci, kteří jsou současně adresáty aktů správy soudu, která v řízení fakticky vystupuje jako žalovaný (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2008, č. j. Nad 4/2008 – 47, a ze dne 30. 9. 2003, č. j. Nao 31/2003 – 16; ze dne 18. 12. 2013, č. j. Nad 68/2013 – 18 či rozsudek téhož soudu ze dne 30. 9. 2005, č. j. 4 As 14/2004 – 70). Z tohoto důvodu jsou všichni soudci zařazení dle rozvrhu práce Krajského soudu v Ústí nad Labem do specializovaného senátu správního úseku a tedy i Mgr. Václav Trajer, JUDr. Petr Černý, Ph.D. a JUDr. Markéta Lehká vyloučení pro možnou podjatost ve věci vedené tímto krajským soudem pod sp. zn. 15 A 18/2014.

K výroku II.:

Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud ve shodě s předchozí judikaturou dospěl k závěru o vyloučení všech soudců zařazených do specializovaného senátu správního úseku Krajského soudu v Ústí nad Labem a pro toto vyloučení již nelze sestavit senát, Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbývá, než v intencích § 9 odst. 1 s. ř. s. též přikázat věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu (tzv. delegace nutná).

Krajský soud v Ústí nad Labem již předem v souladu s § 9 odst. 3 s. ř. s. vyzval účastníky řízení k vyjádření, kterému soudu by bylo věc vhodné přikázat; žalobce i žalovaný shodně navrhli Krajský soud v Praze.

Nejvyšší správní soud při úvaze o vhodnosti přikázání věci zohlednil zejména místní poměry obou účastníků, když žalobce je trvale bytem hlášen v Praze 4 – Podolí a sídlo žalovaného se nachází v sousedním soudním kraji (srov. Přílohy 2 a 3 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů); Krajský soud v Praze se tak nachází nejbližší oběma účastníkům. Nejvyšší správní soud rovněž přihlédl ke shodnému již výše uvedenému vyjádření žalobce i žalovaného.

Nejvyšší správní soud proto z těchto důvodů přikázal věc Krajskému soudu v Praze.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 18. června 2014

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu